

۱۴۰۲

برای بررسی و تصویب به مجالس دو کشور می‌رود. توافقنامه جدید ایران و روسیه، توافقنامه جامعی در حوزه‌های مختلف همکاری‌ها از جمله در حوزه‌های سیاسی، منطقه‌ای، بین‌المللی، اقتصادی، امنیتی، اطلاعاتی، سایبری، دفاعی و دیگر حوزه‌ها است.»

پیش از این موافقتنامه همکاری بلندمدت بین ایران و روسیه در سال ۱۳۸۰ به تصویب دو کشور رسید که این توافقنامه ۲۰ ساله بود ولی سازوکار تمدید در آن وجود داشت و در این سازوکار آمده بود که اگر کشورها یک سال قبل از پایان توافقنامه، ملاحظه‌ای در خصوص آن نداشتند، توافقنامه به صورت خودکار به مدت پنج سال تمدید می‌شود؛ بدین ترتیب، تفاهنامه کنونی به صورت خودکار تا سال ۱۴۰۵ تمدید شده است. با توجه به تغییرات در عرصه بین‌المللی و سطح روابط نیازهای دو کشور ایران و روسیه براساس توافق در سطح عالی رهبران دو کشور به این نتیجه رسیدند که این توافقنامه را به روز کنند. ایران مانند بسیاری از کشورهای عربی حاشیه جنوب خلیج فارس توافقنامه جامع همکاری مشابهی را با چین نیز امضا کرده است. برنامه ۲۵ ساله همکاری‌های مشترک ایران و چین یا به اختصار سند همکاری ایران و چین یک توافق سیاسی، استراتژیک و اقتصادی میان جمهوری اسلامی ایران و جمهوری خلق چین برای سرمایه‌گذاری در صنعت نفت ایران، شرکت ملی صادرات گاز ایران، شرکت ملی صنایع پتروشیمی ایران، زیرساخت‌های ایران و همکاری نظامی، امنیتی، فرهنگی و قضایی است. این سند بخشی از طرح «یک کمربند، یک راه چین» است. به علت اصرار چینی‌ها برای پنهان ماندن قراردادهای همکاری خود با سایر کشورها سند میان ایران و چین نه در قالب توافقنامه که با عنوان برنامه همکاری به امضا رسید تا نیازی به تصویب مفاد آن در مجلس شورای اسلامی نباشد. با این حال توافقنامه میان ایران و روسیه که قراردادی حقوقی است، باید در مجلس شورای اسلامی به تصویب برسد.

بنابر گزارش تارنمای وزارت امور خارجه روسیه، امیرعبداللهیان و لاوروف در ادامه این تماس تلفنی توجه ویژه‌ای به شدت گرفتن تنش‌ها در خاورمیانه داشتند. لاوروف و امیرعبداللهیان، حملات گسترده گروهی از کشورهای به رهبری آمریکا و انگلیس به خاک یمن را به شدت محکوم کردند. این موضع‌گیری روسیه در حالی است که این کشور می‌توانست با وتوی قطعنامه پیشنهادی آمریکا و ژاپن اقدام عملی در جهت محکومیت این حملات داشته باشد که از آن امتناع کرده است. این در حالی است که وزیران امور خارجه ایران و روسیه خواستار آتش‌بس فوری در نوار غزه و تضمین دسترسی بشردوستانه بدون مانع به این منطقه برای ارائه کمک‌های فوری به غیرنظامیان آسیب‌دیده شدند در حالی که قطعنامه‌های شورای امنیت که خواستار آتش‌بس فوری در غزه هستند همگی توسط آمریکا وتو شده‌اند و تعداد کشته‌های غیرنظامی در غزه به ۲۵ هزار نفر رسیده است.

چشمان پیرمرد

به همین خاطر از دکتر منوچهر رزم‌آرا وزیر بهداشتی خواست تا پاریس است سری به نوفل‌لوشاتو بزنند و ببیند اوضاع چگونه است؟ رزم‌آرا پزشک بود و پدر داماد امام (آیت‌الله اشراقی) را می‌شناخت و فرد موچه‌ی بود. همان شب از پاریس با بختیار تماس گرفت و گفت: «آقای دکتر! این پیرمرد عادی نیست. چشم‌هایش را که دیدم دانستم عادی نیست.» بختیار اما در پاسخ گفت: منوچهر! اگر وضع عادی بود سراغ من و تو نمی‌آمدند. دکتر رزم‌آرا اما دوباره گفت: وضع را نمی‌گویم. این پیرمرد را می‌گویم.

بختیار چاره دیگری اندیشید. از جواد خادم خواست نامه‌ای تنظیم شود و علی قلی بیانی نوشت با این خطاب: «پیشوای بزرگ روحانی و رهبر عالی قدر اسلامی حضرت آیت‌الله‌العظمی سیدروح‌الله خمینی» در این نامه از رهبر فقید انقلاب «مهلت معقول» خواست تا «از برکت انفس قدسیه آن حضرت و دعای خیر همه نیک‌خواهان» مشکلات کم شود زیرا «بازگشت آن وجود مغتنم موجب تشنجات و اختلالاتی خواهد شد.» نامه را رضا مریزان بر ما اجازه ملاقات نیافت و به عکس تصور بختیار در پی آن برای بازگشت به ایران مصمم‌تر شد.

حکایت ۲۶ دی ۱۳۵۷ که شاه ایران را ترک کرد تا دوم مرداد ۱۳۵۹ که چشم از جهان بست، خود حکایتی جد است. اینکه نه سوئیس بپذیرد نه فرانسه و در لندن تا چر قول دهد اگر حزب محافظه‌کار پیروز شود شاید بپذیرد و بعد سردنبرس رایت را بفرستند و بگوید شدنی نیست و از مصر به مراکش برود و از جزایر باهاماس درآورد که این هم به لطف رابرت آمانو - کارمند راکفلر - در بانک «چیژ منهن» ممکن شده بود و در پارادیس - بهشتی که برای شاه جهنم شد - عملاً هم در حبس بود و هم در حصر تا خود را راکفلر به میدان می‌آید و پوست خربزه زیر پای کارت می‌گذارند و شاه بعد از مکزیک سر از آمریکا درمی‌آورد.

دوباره باید یادآور شد وقتی ولیعهد در آمریکا است و فرحناز به او می‌پیوندد، مادر فرح و علیرضا و لیلا (هر دو بعدها خودکشی کردند) به فرانسه رفتند و خودشان به مصر رفتند و امور را به شورای سلطنت (چه نیابت چه موقت) سپرد همان پرسش اصلی قابل طرح است که چرا کناره‌گیری نکرد؟

در این فضا البته فرح به میهمانی خدا حافظی در شکارگاه خجیر می‌اندیشیده و هر چه ابوالفتح آتابای اناز می‌دهد که روستاییان می‌شورند توجه نمی‌کند.

۲۶ دی ۵۷ پای پلکان هوایما وقتی سیدجلال تهرانی، رئیس شورای سلطنت به شاه گفت نگران نباشید، مراقب اوضاع هستیم. شاه پرسید: سید! پس رسالت ما چه می‌شود؟ پیرمرد می‌گوید: آخرین فرستاده جد من بود. کدام رسالت؟

در داخل هوایما هم به بختیار می‌گوید: کشور را به شما سپردم و شما را به خدا. نقل می‌کنند بختیار که قبل‌تر دست شاه را نمی‌بوسید داخل هوایما می‌بوسد و ساعتی بعد هم او در نخست‌وزیری اعلام می‌کند: شاه را بیرون کردیم.

شاه رفت و سلطنت را هم با خود برد. او حتی تکلیف ارتش را هم کاملاً روشن نکرد. ارتشی که عادت کرده بود تنها از شخص شاه تبعیت کند. رازی اما در کار نیست. رازی اگر باشد این است که در برابر آن موج مردمی و مردی که در هزار سال شاید یکی چون او ظهور کند هیچ‌کس را تاب مقاومت نبود.

حاضر نیز در حد مطلوبی قرار دارد و با این حال روسیه تهدیدی نسبت به منافع ملی ایران نشان نداده است و از جمله در جریان قطعنامه اخیر پیشنهادی آمریکا و ژاپن علیه عملیات حوثی‌های یمن در دریای سرخ، روسیه از وتوی آن امتناع کرد. هر چند در این قطعنامه مستقیماً از ایران نام برده نشده است اما عدم وتوی آن توسط روسیه و چین دور از انتظار ناظران ایرانی بود. آمریکا و انگلیس و سایر شرکای اروپایی همزمان با این قطعنامه، ایران را در مظان اتهام قرار دادند و قطعنامه تصویبی شورای امنیت نیز دستاویز مناسب حقوقی را برای آنها فراهم کرده است.

وزارت امور خارجه روسیه در ادامه گزارش خود از تماس امیرعبداللهیان و لاوروف گفته است: «سرگنی لاوروف و حسین امیرعبداللهیان، وزیران امور خارجه فدراسیون روسیه و جمهوری اسلامی ایران روز دوشنبه ۱۵ ژانویه (۲۵ دی‌ماه ۱۴۰۲) با یکدیگر گفت‌وگوی تلفنی داشتند. وزیران امور خارجه روسیه و ایران در مورد پیشرفت آماده‌سازی توافقنامه جدید بین‌دولتی و تعدادی از مسائل عملیاتی همکاری دو جانبه در حوزه‌های تجارت، اقتصادی، حمل‌ونقل، لجستیک و سایر زمینه‌ها گفت‌وگو کردند.» اشاره سایت وزارت امور خارجه روسیه به سند توافقنامه جامع همکاری‌های بلندمدت تهران-مسکو است که چندی پیش نیز سخنگوی وزارت امور خارجه روسیه از نهایی شدن و احتمال امضای آن در آینده نزدیک خبر داده بود. ماریا زاخارووا ۲۹ آذر در پاسخ به خبرنگار ایرانی گفته بود: «دو کشور به صورت مفصل و سازنده‌ای بر روی این توافقنامه کار و درباره آن با یکدیگر تبادل نظر کرده‌اند و اکنون می‌توان گفت این توافقنامه نهایی شده است. روسیه در نظر دارد این توافقنامه را در جریان یکی از دیدارهای سطح بالا در آینده نزدیک با ایران به امضا برساند. امضای این توافقنامه نقطه عطف مهمی در تاریخ روابط چندصدها ساله ایران و روسیه خواهد بود.»

سفیر ایران در مسکو آذرماه ۱۴۰۲ نیز در پاسخ به پرسش خبرنگاری تاس درباره زمان انعقاد توافقنامه جامع همکاری میان ایران و روسیه گفت: «به امید خدا ما تلاش می‌کنیم این توافقنامه در نیمه نخست سال ۲۰۲۴ میلادی به امضای دو کشور برسد.» کاظم جلالی، سفیر ایران در مسکو ۱۲ اردیبهشت ۱۴۰۲ با اشاره به روند دوساله تهیه این سند در زمینه نحوه تهیه متن این توافقنامه گفته بود: «مقرر شد که جمهوری اسلامی ایران، پیش‌نویس توافقنامه جامع جدید را تهیه کند که تهران پس از تهیه، آن را در اختیار مسکو قرار داد؛ طرف روس نیز نقطه‌نظرات خود را ارائه کرد و سپس ما بررسی کردیم و دو سه بار این رفت و برگشت انجام شد که آخرین بار، طرف روس نظرات خود را مطرح و پیش‌نویس توافقنامه را به ما ارائه کردند. این توافقنامه پس از نهایی شدن به تأیید مجالس دو کشور می‌رسد و از این رو، برخلاف برخی هیاهوها، موضوع پنهانی در آن نیست. در صورت توافق، توافقنامه به امضای وزرای امور خارجه دو کشور می‌رسد و در مرحله نهایی

جبهه ملی منتقد شاه و از امضاکنندگان نامه سرگشاده یا سرگشوده خرداد ۱۳۵۶ همراه با کریم سنجابی و داریوش فروهر در توصیه به برگزاری انتخابات آزاد و تغییر دولت بود. (هرچند شاه تحت فشار آمریکا به تغییر هویدا بعد از ۱۳ سال نخست‌وزیری با تبعیت محض رضایت داد اما به جای آنکه یک چهره سیاسی و ملی را نخست‌وزیر کند یا بر برگزاری انتخابات آزاد این مجال را فراهم سازد، جمشید آموزگار تکنوکرات را نخست‌وزیر کرد و به اسدالله علم گفت دیگر زیر بار امثال علی امینی نمی‌رویم. این بادام زمینی‌فروشی - کارت - هم جان‌اف‌کندی نیست. یک سال ونیم بعد اما با شورای سلطنت زیر بار

پیشنهاد علی امینی رفته بود.)
۲. محمد سجادی، رئیس مجلس سنا
۳. جواد سعید، رئیس مجلس شورای ملی

۴. سناتور محمد علی وارسته با سابقه عضویت در هیئت خلع ید در دوران دکتر مصدق
۵. عبدالعزیز نظام، مدیرعامل شرکت ملی نفت ایران
۶. عبدالحسین علی‌آبادی، دادستان کل سابق و عضو هیئت خلع ید

در دوران دکتر مصدق
۷. ارتشیدعباس قره‌باغی، رئیس ستاد بزرگ ارتشداران
۸. سیدجلال‌الدین تهرانی با سابقه یک دوره نیابت تولیت آستان قدس رضوی (در آن زمان ۷۲ ساله)

۹. علی قلی اردلان، وزیر دربار
اعضای این شورا در نخستین جلسه سیدجلال‌الدین تهرانی (و در واقع طهرانی) را که سن‌وسال‌دارتر و دارای رابطه بهتر با نیروهای مذهبی بود به ریاست شورای سلطنت برگزیدند و نیابت را هم به سناتور وارسته سپردند که سوءشهرت نداشت.

۲۳ دی شورای سلطنت تشکیل شد. ۲۶ دی شاه رفت و ۲۸ دی رئیس شورا برای مذاکره با آیت‌الله خمینی رهسپار پاریس شد.

استعفاي رئيس شورا

نه‌تنها رفت که مجذوب امام خمینی شد و به هر دو شرط امام تن داد و نه‌تنها از ریاست شورای سلطنت استعفا کرد که آن را غیرقانونی هم دانست و بر پایان سلطنت مهر تابید زد.

بعد از او علی قلی اردلان هم استعفا کرد و محمد سجادی هم اعلام کرد در جلسات شرکت نمی‌کند و همین باعث شد بعد از انقلاب به سرنوشته دو رئیس مجلس سال ۵۷ (عبدالله ریاضی و جواد سعید) دچار نشود.

جالب اینکه سعید جلال در پاریس دو متن نوشت. یک متن تنها از عضویت و طبعاً ریاست شورای سلطنت و متن نامه را با دستخط خود و بدون آنکه روی کلمات نقطه بگذارد منتشر کرد ولی مقبول رهبر انقلاب نیفتاد چون نوشته بود غیرقانونی است. تصویر نامه در کتاب خاطرات دکتر ابراهیم یزدی منتشر شده است. نوبت دوم امام شورای سلطنت را غیرقانونی اعلام کرد و موفق به دیدار با امام شد در حالی که به یک شهروند عادی بدل شده بود!

بختیار از این وضعیت ناراضی نبود چون می‌خواست از خلأ به نفع خود استفاده کند و حالا نه‌تنها شاه دیگر در ایران نبود که عملاً نهاد سلطنت متولی نداشت و بختیار می‌توانست جمهوری مورد نظر یا حکومت سوسیال‌دموکراسی خود را اعلام کند. منتها اولاً به حمایت ارتش نیاز داشت و ثانیاً با رنگش امام خمینی.

خبر بین الملل

سخنگوی انصارالله یمن: تغییر موضع نمی‌دهیم

پیش از این «علی القحوم» یکی از رهبران جنبش انصارالله یمن خاطر نشان کرد، تجاوزات آمریکا و انگلیس به یمن مؤثر نبوده و نخواهد بود. القحوم تأکید کرد: «آمریکا و انگلیس بهای تجاوزات خود را خواهند پرداخت و عملیات ما در حمایت از غزه متوقف نخواهد شد. نبرد ادامه دارد و آمریکایی‌ها و انگلیسی‌ها از تجاوز به یمن پشیمان خواهند شد. هدف‌های آمریکا و انگلیس در یمن موضعی بود که قبلاً هدف بمباران قرار گرفته بودند و این مسئله جدیدی نیست و آمریکا و انگلیس علناً جنگ علیه یمن را اعلام کردند و باید حملات و بازدارندگی استراتژیک یمنی را تحمل کنند. یمن در سطح دولت، رهبری، نیروهای مسلح، توانمندی نظامی و ملتش برای یک رویارویی تا تحقق پیروزی در میدان حضور خواهد داشت.

بامداد جمعه آمریکا و انگلیس به بهانه حملات مکرر به کشتی‌های صهیونیستی یا کشتی‌های اعزام اراضی اشغالی در دریای سرخ، حملات گسترده‌ای را به چندین شهر یمن انجام دادند.

گروه خبر: سخنگوی جنبش انصارالله یمن گفت، حملات علیه کشتی‌های مرتبط با رژیم صهیونیستی ادامه دارد و تجاوز آمریکا موضع صنعا درباره غزه را تغییر نداده و خواهد داد. «محمد عبدالسلام» سخنگوی جنبش انصارالله یمن در گفت‌وگو با ریتزر گفت: حملات علیه کشتی‌های اسرائیلی و کشتی‌هایی که به سمت سرزمین‌های اشغالی حرکت می‌کنند، ادامه خواهد داشت. موضع ما در مورد اتفاقات فلسطین و تجاوز به غزه نه بعد از حمله آمریکا و نه بعد از تهدیدات تغییر نکرده و نخواهد کرد. در خواست ما پایان تجاوز جنایتکارانه به غزه و ارسال کمک‌های بشردوستانه مانند غذا و دارو به شمال و جنوب این منطقه است. با جامعه بین‌المللی تماس‌های مداوم داریم و به آن‌ها اطمینان دادیم که حرکت کشتیرانی برای تمام کشتی‌های دنیا به جز کشتی‌های مرتبط با رژیم صهیونیستی در امنیت کامل است. ما خواهان افزایش تنش نیستیم اما آمریکا و انگلیس هستند که دریای سرخ را پر از ناو و تجهیزات نظامی کرده‌اند.

ادامه سر مقاله

انتخابات کنند که در این معاهده سیاست، بهترین کالاها و با کیفیت مناسب عرضه شود تا همه سلاطین را پوشش دهد. مردم ایران برای اولین بار نیست که می‌خواهند پای صندوق بروند، بارها و بارها رفته‌اند و با این شیوه آشنا هستند و در این ۴۵ سال ده‌ها بار پای صندوق رای رفته‌اند و هر گاه کالاها مناسب بود؛ یعنی امکان انتخاب نامزدهایی کارآمد و متنوع را داشتند، رای داده‌اند و اگر فقط یک سلیقه، آن هم کم‌کیفیت بوده، نتیجه‌اش را پیشاپیش می‌دانستند و آناش را در دو انتخابات ۱۳۹۸ و ۱۴۰۰ دیدیم. فرض کنید که در هر دو انتخابات مزبور بالای ۷۰ درصد شرکت می‌کردند، نه‌تنها وضع بهتر نمی‌شد بلکه بدتر هم می‌شد، چون منتخبین خیال می‌کردند که مردم آنان را قبول دارند در نتیجه آنان در اجرای سیاست‌هایی که ما را به اینجا رسانده است، زیاد روی هم می‌کردند. هدف انتخابات تشکیل یک مجلس کارآمد نمایندگان ملت است و این مستلزم تغییر رویکرد دست‌اندرکاران انتخابات است تا اتفاق سال ۱۳۹۸ دوباره تکرار نشود. اگر چنین شود، همه برای رای دادن از یکدیگر سبقت خواهند گرفت و باید گفت لطفاً عجله‌نگین! اجازه دهید حوزه‌های اخذ رأی با آرامش کار خود را انجام دهند.

ما از آن مغازه‌ای خرید می‌کنیم که نیازهای ما را عرضه می‌کند. دوم اینکه قیمت و کیفیت آن مناسب باشد. کالاها بی‌مسموم و بی‌کیفیت نباشند. به همین علت است که مردم تا ساعت ۱۲ شب هم در صف رای دادن می‌ایستادند تا به نامزد مطلوب خود یا همان کالای سیاسی مورد نیاز خود رای دهند و با رای خود انتخاب شدن او را بخرند. با این مقدمه، باید گفت که تأکید بیش از اندازه بر تبلیغات امری بی‌اثر و یا کم‌اثر است. اینکه فقط مردم را مخاطب قرار دهیم و به آنان بگوییم شرکت در انتخابات چنین و چنان است و چه منافعی دارد، مشکلی را حل نمی‌کند. تأکید اصلی باید به سمت عرضه یا همان معاهده‌داری باشد که کالای مورد نیاز مردم را تأمین و عرضه می‌کند. اگر اجناس متنوع، با کیفیت و با قیمت مناسب را بیاورد و عرضه کند، در این صورت مردم خودشان با سر به پای صندوق می‌روند، به‌ویژه اینکه مردم می‌دانند یکی از بزرگترین و حیاتی‌ترین نیازهای آنان تأمین عناصر سیاسی در مجلس دولت و سایر ارکان حکومت است. از این رو هر فرد یا نهاد یا گروهی از جمله انتم محترم جمعه که به دنبال دعوت مردم به انتخابات هستند، باید توجه خود را به جای مردم معطوف به مجریان و دست‌اندرکاران